

ת"פ 49694/08/21 - מדינת ישראל נגד אילן יפרח

בית משפט השלום בקריית גת

13 ספטמבר 2022

ת"פ 49694-08-21 מדינת ישראל נ' יפרח
בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הילה מלול
נגד
אילן יפרח
ע"י ב"כ עו"ד ישי נגר

המאשימה

הנאשמים

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על-פי האמור בכתב האישום, ביום 18.1.2021 בשעה 14:21 לערך, ברכבו בצומת איבים, החזיק הנאשם בסכין מחוץ לתחום ביתו מבלי שיש בידו להוכיח כי החזיק בה למטרה כשרה.
3. הנאשם כפר בכתב האישום. ודוק. בדיון המענה לא כפר הנאשם בעצם קרות האירוע וציין כי אינו כופר בזמן ובמקום המותארים בכתב האישום אך נטען כי החיפוש ברכבו נעשה שלא כדין. לחילופין, טען כי לא מתקיימת הנסיבה "שהחזיקה למטרה שלא כשרה".

עדויות

4. מטעם התביעה העיד **אדיר שנקר**, בלש וראש צוות הבילוש במועד הרלוונטי לכתב האישום. העד העיד כי הפעילות באותו זמן היתה נגד דרוש מעצר בעבירת אלימות במשפחה בשם חתואל. העד העיד "**כאשר הגענו לצומת הרכב הגיע מולי וזיהיתי את אילן ברכב ואת הדרוש מעצר רפי חתואל בתוך הרכב. הוא הגיע לאיזור מכיוון צומת איבים לפני הפניה ימינה לכביש 334, שם ביצענו חסימה לרכב. אני רצתי לכיוון איפה שדרוש מעצר ואחד השוטרים נסע לכיוון מי שהיה, כביכול על שאר יושבי הרכב**" (עמ' 10 ש' 19 ואילך לפרו'). העד העיד כי ממה שהוא זוכר שקרא בדוח הוא עצר את חתואל וניגש לאחר מכן עם אחד השוטרים הפנויים להמשך הטיפול ביושבי הרכב שנעצר ונתפסו שם כלי תקיפה וסמים. העד העיד כי בדרך כלל הם שלושה בלשים

במשמרת ומסר שהוא אינו זוכר מי היה עמו ברכב כי האירוע אירע לפני כשנה וחצי. עת נאמר לו שהיו ארבעה שוטרים ברכב, השיב כי אינו זוכר כמה היו ברכב.

5. לאחר שזכרנו רוענן והוא קרא את הדוח שכתב, העיד העד שהיה עמו השוטר יאסו אשר תפס אלה. עוד העיד כי על בחור שזוהה כאלישע סדגי נתפסו סמים ובחיפוש ברכב הוא תפס סכין מטבח. לשאלה מה היתה טענת יושבי הרכב לגבי הסכין השיב "אילן אמר לי שזה שלו, שזה נתפס ברכב שלו" (עמ' 11 ש' 25). לאחר שהעד עיין שוב בדוח העיד "אני רוצה לחדד, לפי הדוח, הנאשם אמר שהאלה שייכת לו ולא הסכין. הסכין נתפסה במשענת ליד והוא אמר שזה לא שייך לו" (עמ' 13 ש' 1-2). העד אישר כי הוא נתקל בעשרות מקרים כאלה בשבוע וכי הוא זוכר את האירוע באופן כללי ומה שאמר היה בלי להסתכל בדוח. לשאלה אם הוא בטוח שהנאשם אמר לו שזו לא הסכין שלו השיב "אם רשמתי את זה בדוח, אז כן" (עמ' 13 ש' 19).

6. העד נשאל על כך שבדוח של העד עמוס בונפיתו נרשם כי הוא הונחה על ידי ראש צוות בילוש שרפאל חתואל ברח ממשמורת חוקית והגיע לגזרת שדרות והוא נשאל אם הוא מאשר שהנחה את עמוס בונפיתו כאמור והשיב "אם זה מה שרשום בדוח, כנראה שכן". עוד העיד כי בדרך כלל כשמגיעים למשמרת הוא מגיע ועובד מול הקצין, רואה את המשימות ומתדרך את הבלשים בהתאם ואם הפעילות היתה נגד חב מעצר רפאל חתואל אז התדריך היה על פעילות של רפאל חתואל. העד העיד כי בדרך כלל אם יש דברים מאחורי הקלעים קצין המודיעין מנחה אותו להגיע לאיזור מסויים כי ככל הנראה החשוד נמצא באיזור מסויים. יחד עם זאת, במקרה הקונקרטי הזה אמר כי אינו זוכר אם יצאו לחפש את חתואל על סמך מידע מודיעיני. העד לא ידע להשיב אם היה מידע מודיעיני על רפאל חתואל. עוד ציין כי אינו זוכר אם הם ידעו שרפאל חתואל הגיע לשדרות. עת נשאל על סמך מה יצאו לחפש את רפאל חתואל השיב "אמרתי באופן כללי שהקצין מנחה אותי לבצע פעולות מסויימות" אך שב ואמר כי הוא אינו זוכר ביחס ליום האירוע.

7. העד העיד כי תפס את הסכין במשענת היד ברכב. העד השיב כי אינו זוכר אם היה תיק ברכב וכך גם לעניין מפית ועוגה. העד נשאל על כך שבאותו היום הנאשם אמר לו שיש לו יום הולדת ושהם יצאו למרינה לחגוג והעד השיב "נכון, והם הפרו צו בריאות העם. ממה שקרא לי שהם נוסעים למרינה לחגוג לו את היום הולדת. עכשיו שהזכרת לי אני נזכרתי שאיחלתי לו מזל טוב" (עמ' 19 ש' 17-18). עת נשאל אם הוא אינו זוכר לומר אם היתה עוגה באוטו או תיק באוטו או אם הסכין היתה עטופה במפית השיב "דברים שנתפסו הם כלי תקיפה כמו סכין הם כן רשומים בדוח כי הם דברים חשובים. אם היה עוגה או משהו אחר שאתה טוען שהיה, ולא רלבנטי, כנראה לא חשוב בשביל לציין בדוח".

8. בחקירתו החוזרת העיד העד "בדרך כלל אם תופסים סכין אז החשוד שנתפס אצלו סכין אם אומר שזה שלו, מציינים שאומר כן זה שלי, כאן ספציפי אמר שזה לא שלו. לגבי האלה אמר שזה כן שלו להגנה עצמית, מה אסור? בדרך כלל אם תופס משהו שקשור לאותו אדם שואל אם זה שלך? ועונה לי כן/לא אני מציין זאת בדוח". עוד נשאל בחקירה חוזרת אם כשיש נסיבות שקשורות לאירוע וחשוד מציין בפניהם את הנסיבות שקשורות באירוע מה הם עושים במקרה כזה והעד השיב "כל מה שנראה לאותו שוטר שכן רלבנטי לאותו מקרה אז מציין בדוח הפעולה".

9. מטעם התביעה העיד גם **עמוס בונפיטו**, בלש בצוות הבילוש בזמן הרלוונטי לכתב האישום. לדבריו, הונחה לאתר אדם שברח ממשמורת חוקית ופעל לשם כך בעיר שדרות. מעדותו עולה כי במהלך סריקות לאיתורו של אותו אדם זיהו את הרכב של הנאשם באיזור התעשייה בשדרות ובמושב ליד הנהג זיהו את האדם שהם חיפשו, מר רפאל חתואל. לדבריו הם כרזו לרכב לעצור וסימנו לו לעצור בצד. הוא ניגש עם ראש הצוות, הבלש אדיר, לתא ליד הנהג למר חתואל. לדבריו, אדיר הגיע אליו ראשון והודיע לו על מעצרו ואמר לו שברח ממשמורת חוקית. העד העיד כי בניידת היו עמו אדיר ויאסו. העד העיד כי הוא זוכר את האירוע מהדוח שרשם ולא מעבר לכך. הוא נשאל אם מיכאל ציון היה עמם ברכב והשיב **"אם הוא רשום, כן"**. עוד העיד כי אינו זוכר אם ציון היה ברכב שכן, האירוע היה לפני למעלה משנה.

10. העד העיד כי באותה עת הונחה על ידי ראש צוות הבילוש, אדיר, לאתר את רפאל חתואל. העד נשאל איך ידע שרפאל חתואל הגיע לשדרות והשיב **"היו לנו אירועי עבר עם הבחור הזה ואנו יודעים בדרך כלל מסתובב בגזרת שדרות ולכן פעלנו לאתר אותו באיזור שלנו כדי לעשות את מה שאפשר"** (עמ' 7 ש' 7-8 לפרו'). עת נאמר לו בחקירתו הנגדית שבדוח שלו נכתב שרפאל חתואל ברח מתחנת עפולה והגיע לגזרת שדרות והוא נשאל כיצד ידע שחתואל הגיע לשדרות, השיב העד שהוא זוכר שחתואל שכר דירה בשדרות וכי הם יודעים מראש שהוא עתיד או עלול להגיע לשדרות ולכן שהתכוון כשרשם "הגיע". העד נשאל בחקירתו הנגדית האם באותו יום ארבעה בלשים יצאו לחפש באקראי את חתואל כשהוא רשום בדוח שלו שהגיע לשדרות וזאת מבלי שידעו שהגיע לשם והעד השיב **"לך זה נראה מופרך, לי זה נראה שגרתי ורגיל, זה חלק מהעבודה שלנו"** (עמ' 7 ש' 15). העד העיד כי **"כל הצוות יודע מראש, כי מניסיון עבר עם רפאל בגזרת שדרות הוא מסתובב שם, יש לנו כל מיני מקרים שקרו. אני זוכר שהוא השכיר שם דירה ורצינו לכסות את הפינה של שדרות ולפעול למען איתורו"**. ביחס לנאשם העד העיד כי הנאשם נהג ברכב וחופץ מתפיסת רפאל ברכב אינו זוכר אם נתפס משהו נוסף.

11. כמו כן העיד **מר יהודה דהן**, חוקר משטרה אשר לדבריו חקר את התיק חקירה ראשונית. הוא נשאל אם חקר את רפאל חתואל רק חקירה אחת והשיב בחיוב. לשאלה באילו עבירות נחקר חתואל השיב כי הוא נחקר על החזקת סכין במטרה לא כשרה ועל עבירת איומים. הוא נשאל אם חקר את חתואל על בריחה ממשמורת חוקית, בריחה ממעצר בית והשיב **"אם זה לא מופיע בחקירה, אז לא נשאל"** (עמ' 22 ש' 13). יחד עם זאת במסגרת חקירתו החוזרת נשאל **"דיברתם על החקירה של רפאל חתואל, חברי שאל שאלה בנוגע לחקירה האם חקרת אותו באזהרה לך שברח ממשמורת חוקית וענית שלא. בהמשך החקירה שלך אתה כן שאלת אותו לגבי בריחה ממעצר בית בשורה 43 אתה שואל לגבי בריחה ממעצר בית, יש סיבה שלא מזהירים בתחילת החקירה"** והעד השיב **"יכול להיות שנשכח, אבל תוך כדי החקירה הוא נשאל על זה בגוף החקירה"**. העד העיד כי חקר גם את הנאשם והנאשם שמר על זכות השתיקה. באמצעות העד הוגשה חקירתו של הנאשם **ת/2**.

12. עוד העיד מטעם התביעה **מר איוב סולמון**, אשר היה בעת האירוע המתואר בכתב האישום בלש. מעדותו עולה כי **".. הבחנו ברכב של אילו שיש מספר אנשים בתוך הרכב, יוצאים משדרות לכיוון צומת איבים, סימנו לרכב לעצור בצד, הרכב נעצר, הבלשים פרקו מהרכב, אני פרקתי אחריהם, אני ניגשתי ישירות לדלת הנהג, פתחתי את הדלת, במקום הבחנתי באלה טלסקופית שמבחינתו זה כלי תקיפה. מה שהעלה לי את היס"ל שיש דבר מה לא חוקי ברכב. בנוסף לכך, אציין כי בתוך הרכב היה בחור, לא זוכר את שמו כרגע, אם לא**

טועה חתואל שגם דרוש מעצר, שיש נגדו אם אני לא טועה צו מעצר. ביצענו בדיקות ברכב בעקבות היס"ל. הנאשם שהרכב שייך אליו, ידוע לנו שהרכב שייך לו, עוכב בגין החזקת כלי תקיפה. חתואל עוכב, יותר נכון נעצר, בכפוף לצו מעצר. יש עוד בחור בשם סדגי שהוא גם היה שם. במהלך הבדיקה התברר לי שנתפס עוד כלי תקיפה לא יודע יכול להיות אולר, יכול להיות כל דבר..." (עמ' 24 ש' 10 ואילך). לשאלה מדוע סימנו לרכב של הנאשם לעצור השיב "יכול להיות כמה סיבות. זה לפני שנה וחצי, יכול להיות שידענו שיש נגד חתואל צו מעצר וזיהינו אותו בתוך הרכב..." (עמ' 25 ש' 1 ואילך). בחקירה נגדית העיד כי אינו זוכר אם נסעו במטרה לאתר את חתואל.

13. עת הוקרא לו דוח הפעולה של עמוס בונפיוו השיב "אני שמח שאתה מרענן לי את הזכרון, אם זה מה שהיה אז זה מה שהיה. גם אם תשאל אותי עוד כמה פעמים, אני אענה אותה תשובה שאני לא זוכר". העד העיד שאינו זוכר מדוע עצרו את הרכב. בהמשך העיד כי אם הוא יודע שנגד מישהו יש צו מעצר ואם הוא נמצא במקרה ורואה אותו הוא יעצור את הרכב לבדיקה ויעצור את האדם על סמך צו המעצר. העד אישר שהיה באירוע הזה עם הנאשם כל הזמן. הוא נשאל אם הוא זוכר שהנאשם אמר לו שהוא בדרך למרינה לחגוג יום הולדת והשיב "לא. אם לא רשמתי את זה, לא זוכר". העד אישר שתפס פייסל ואלה טלסקופית. הוא העיד כי אינו זוכר שהנאשם אמר שיש לו יום הולדת. עוד אמר שאינו יכול לשלול הימצאות תיק ועוגה ברכב. העד העיד כשהוא בודק רכב הוא מחוייב לציין שנתפסו כלי תקיפה ברכב שבגינו האדם מעוכב.

14. מטעם התביעה הוגשו ביום 1.5.22 בהסכמה, שתי תמונות של הכלים שנתפסו ברכב : אלה טלסקופית וסכין עם ידית סגולה ופסים ירוקים סומנו **ת/1**. כמו כן, במעמד הדיון הוגשה תעודת עובד ציבור ביחס למוצגים וסומנה **ת/3**.

15. הודעת הנאשם במשטרה (**ת/2**) מיום 18.1.21 כאמור הוגשה לבית המשפט על ידי גובה האמרה. הנאשם נחקר באזהרה בחשד לביצוע עבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם בחר בחקירתו לשמור על זכות השתיקה ולא שיתף פעולה עם החוקר.

16. **הנאשם** העיד להגנתו. הנאשם העיד כי תאריך הלידה שלו הוא 18.1.1990. לדבריו ביום המתואר בכתב האישום היה לו יום הולדת 31 והוא הלך לביתו בשעות הצהריים, אמרו לו מזל טוב בבית והוא מיהר. לדבריו שאלו אותו בבית לאן הוא הולך והוא אמר למרינה. לדבריו לדעתו אמא שלו שאלה אותו ואמרה לו טוב, שיהיה לך מזל, יש לך עוגה. הוא העיד שהוא זוכר שהיתה בשקית עוגה, הוא לקח את השקית עם העוגה עם מפית כחולה וסכין סגולה והלך לרכב. לדבריו נסע ואסף חברים ואחרי 10 דקות כשיצא משדרות חסמה אותו משטרה. לדבריו "**קפצו לאוטו לא שמתי לב מי זה בהתחלה ואמרו לי לאן אתה נוסע, אמרתי שיש לי יום הולדת ואני נוסע למרינה לחגוג, אז ראיתי שהתחיל להיות דומיננטי, צעקות ומהרגע הזה שתקתי לדעתי, זה מה שאני זוכר**". הנאשם אישר כי שם את הסכין במשענת היד של הנהג. לדבריו העוגה היתה בצד ימין שליד הנהג ליד הרגליים. הוא העיד כי "**בשלב שעלו על הסכין, אני שמרתי על זכות השתיקה לא דיברתי בכלל**" (עמ' 30 ש' 28).

17. עת נשאל מדוע לא דיבר השיב כי "**מגיל צעיר אני לא מדבר בחקירות**" (עמ' 31 ש' 3). הוא העיד כי בגלל התנהלות המשטרה כלפיו הוא אינו מאמין במערכת ולכן שומר על זכות השתיקה. עוד העיד "**אני חף מפשע**."

באמת היה לי יום הולדת, היתה עוגה, ואני הבאתי סכין לרכב בשביל לשבת במרינה, אנו יושבים שם הרבה". עת נשאל הנאשם מי זה רפאל חתואל השיב "אני מואשם בהחזקת סכין שלא לצורך ואני מעוניין לענות רק על זה". עת נשאל מה הקשר שלו לרפאל השיב "אמרתי מה שיש לי להגיד". לשאלה אם ידע שרפאל בבריחה השיב "אמרתי מה שהיה לי להגיד". בהמשך לשאלה מי זה רפאל חתואל השיב "אני לא זוכר". הנאשם נשאל מדוע רפאל היה איתו ברכב והשיב "אני נסעתי לבלות עם חברים במרינה. אין לי מה להוסיף יותר". עת נשאל מי זה אבישי סדגי השיב "אמרתי מה שהיה לי להגיד". לשאלה כיצד תכננו לחגוג את יום הולדתו השיב "אמרתי את זה בחקירה".

18. לשאלה איפה תכננו לחגוג במרינה השיב "במרינה עצמה". עת נשאל היכן במרינה השיב "איפה שדגים" (עמ' 33 ש' 8). נשאל אם היו אמורים להיות איתו אנשים נוספים השיב בשלילה. הנאשם אישר שהרכב בו נתפסו היה הרכב שלו. בהמשך העיד בחקירה נגדית כך "אם כבוד השופטת תחזור אחורה כשיצאתי מהבית אספתי את העוגה הייתי לבד ואספתי חברים ואחרי כמה שניות שיצאתי מהעיר עצרו אותי משטרה" (עמ' 33 ש' 23-24). הנאשם נשאל מהיכן אסף חברים והשיב "אני לא זוכר". הנאשם נשאל על האלה שנתפסה ברכבו וממה הוא צריך להתגונן והשיב "האלה כשלעצמה נועדה לזה, אין לי בעיות עם אנשים, אבל היתה מונחת ברכב ואז כששאלו אותי זה היה ברכב שלי, ושאלתי מה זה אסור?". לדבריו האלה היתה נמצאת ברכב והיא שלו ולכן אמר שזה שלו.

19. הנאשם נשאל בחקירה נגדית ביחס למקום בו הניח את העוגה והשיב "למטה, אני הנחתי אותה עם יד ימין במושב שלידי אני הנחתי אותה למטה". (עמ' 34 ש' 16). לשאלה מדוע הסכין לא היתה בשקית ביחד עם העוגה השיב "כשלקחתי את עוגה שהיתה מוכנה בתוך שקית ואת המפית וסכין לקחתי מהשולחן ביד אחרת, כשכנסתי לרכב הנחתי את זה שם ואת הסכין במשענת יד האמצעית" (עמ' 34 ש' 18-19). הנאשם טען כי מדובר במפית רב פעמית ולא חד פעמית בצבע תכלת חדשה. לדבריו ראה מישהו רושם בדפים על המפית הזו וביקש מעורך הדין שלו שישאל מדוע זה לא נרשם.

20. עת נשאל "תאשר לי שאתה אומר לשוטר אדיר שהסכין לא שייכת לך?" השיב "לא אאשר לך את זה, כי לא דיברתי בשלב הזה". לשאלה מדוע השוטר אדיר ציין כי אמר לו שהסכין לא שלו השיב "אין לי מושג". עת נשאל מדוע שמר על זכות השתיקה השיב "אני כן דיברתי בשטח ואמרתי שיש לי יום הולדת והולך לחגוג במרינה, כשראיתי שנהיה צעקות שתקתי ושמרתי על זכות השתיקה". לשאלה מדוע לא אמר שהסכין נועדה לחתוך את עוגת יום ההולדת שלו השיב "בשלב זה שמרתי על זכות השתיקה. היה לי ברור שרואים עוגה מפיות וסכין שיבינו שזה בשביל זה". לשאלה האם היה מעדיף להיות מעוכב לתחנה או עצור ולא להגיד את האמת כפי שהוא טוען היום השיב הנאשם שהוא לא מאמין במערכת ומגיל צעיר שומר על זכות השתיקה ואיך שנהג באותו רגע היה נראה לו הגיוני. לגבי שתיקתו בחקירתו במשטרה אמר "בכל החיים שלי בחקירות אני שותק בלי קשר" (עמ' 36 ש' 4). לשאלה מדוע שהסכין תהיה מוסלקת במשענת היד והעוגה בחוץ השיב "מבחינה הגיונית לשם זהירות הדבר, הכי הגיוני לשים אותה בצד של המשענת עם המפית והעוגה". עת נשאל אם לא יותר נכון לשים עם העוגה השיב "לא, כך אני הרגשתי".

21. עוד העידה מטעם ההגנה אמו של הנאשם, הגב' **ענת יפרח**, לדבריה ביום 18.1.21 חל יום ההולדת של בנה וכבכל שנה היא קונה לו עוגה כפי שהיא קונה לכל אחד מילדיה. העדה העידה שקנתה עוגה שמה אותה במטבח עם מפית וסכין. העדה העידה כי היא רצתה לחתוך לנאשם מהעוגה והוא נכנס ואמר לה שהוא יוצא, לדבריה אמרה לו מזל טוב והוא לקח את העוגה ויצא. לשאלה מה עוד לקח עם העוגה השיבה **"מה זאת אומרת. עוגה. והיה שם סכין ומפית"**. לדבריה הסכין היתה בצבע סגול או כחול ועת הוצגה לה תמונה של הסכין **ת/1** אישרה שהיא מכירה את הסכין. בחקירה הנגדית אמרה שהניחה את העוגה במטבח על דלפק ולשאלה האם היא היתה מונחת בתוך תיק השיבה בחקירה נגדית **"היתה בתוך קופסא מפלסטיק זו עוגה ארוזה שקונים מפלסטיק כזה. בשקית נראה לי שמתי מפית וסכין ורציתי לחתוך לו גם"** (עמ' 38 ש' 5-6). לשאלה אם יצאה עם הנאשם מהבית לכיוון הרכב השיבה **"לא. הוא נכנס הביתה נתתי לו נשיקה, אמר לי שהוא יוצא, לקח את העוגה והלך"** (עמ' 38 ש' 8).

סיכומי הצדדים

22. ב"כ המאשימה, עו"ד הילה מלול, בסיכומיה, טענה בין היתר, כי החיפוש ברכב היה חיפוש כדין. נטען כי החיפוש נערך במסגרת פעילות לאיתור אדם דרוש חקירה ולאחר שהשוטר אדיר שנקר זיהה ברכב את אותו אדם שדרוש חקירה יושב ברכב עם הנאשם. בהמשך ציין את תפיסת הסכין ונסיבותיו. נטען כי השוטר עמוס בונפיו סופר כי הונחה לאתר ברחן ממשמורת חוקית בעיר שדרות ובמהלך הסריקות שבוצעו צוות הבילוש זיהה את רכבו של הנאשם ולצידו של הנאשם יושב אדם דרוש חקירה. ביחס לסכין שנמצאה ברכב נטען כי הנאשם מסר לשוטר אדיר כי הסכין אינה שלו. המאשימה ציינה כי העד התבלבל ותיקן תשובתו בעניין זה זאת משום שלא זכר את המקרה באופן מפורט ועל כן נעזר בדוח שכתב. נטען כי הנאשם שתק בחקירתו על אף שהוזהר כי הדבר יכול לשמש נגדו. נטען כי גובה האמרה גם הבהיר כי חתואל על אף שלא הוזהר על בריחה ממשמורת חוקית נחקר על כך במסגרת החקירה עצמה. נטען כי השוטר איוב בעדותו ביסס יסוד סביר לחשד אשר הכשיר חיפוש ברכב בכך שסיפר כי כשניגש לרכב הבחין באלה והעיד גם על הימצאות סמים ברכב. כמו כן הוגשה תמונת הסכין. נטען כי הנאשם בתחילה טען בפני השוטר אדיר כי הסכין אינה שלו ולאחר מכן שתק בחקירתו. בבית המשפט מסר גרסה כבושה לפיה נסע לחגוג את יום הולדתו במרינה ולקח סכין. נטען כי הטענה לפיה היתה עוגה ברכב עלתה לראשונה בבית המשפט ולא נטענה במסגרת חקירתו. נטען כי גם בעדותו בבית המשפט הנאשם התחמק מלהשיב. נטען כי שתיקתו של הנאשם בחקירתו מחזקת את ראיות התביעה. נטען כי יש הבדל בגרסת הנאשם אל מול גרסת אמו ביחס למקום בו היתה הסכין כאשר אמו טענה כי היתה בשקית והנאשם טען כי היתה מופרדת מהשקית. נטען כי הנאשם לא הרים את הנטל המוטל על כתפיו להוכיח כי החזיק בסכין למטרה כשרה. משכך, התבקש בית המשפט לקבוע כי הנאשם אשם בביצוע העבירה.

23. ב"כ הנאשם, עו"ד ישי נגר, טען בסיכומיו בין היתר, כי ישנו חלל ראייתי ביחס לשאלה כיצד רפאל חתואל הגיע לשדרות אשר מביא לפסילת חוקיות החיפוש ברכב. נטען כי בחומר החקירה לא הופיע כל צו מעצר בעניין חתואל. נטען כי ארבעה בלשים עצרו את הרכב של הנאשם אך העידו רק שלושה בלשים. נטען כי הימנעות המאשימה מלהביא את הבלש הרביעי פועלת לרעתה. נטען כי אף אחד מהם לא נתן הסבר לבית המשפט כיצד הם ידעו שרפאל חתואל הגיע לשדרות. נטען כי אחד השוטרים, עמוס בונפיו טען שהגיעו למקום באופן ספונטני אך אישר שניזון ממה שאמר לו אדיר ראש צוות הבילוש לפיו רפאל חתואל הגיע לגזרת שדרות. נטען כי אדיר לא זכר את רוב

האירוע וזכרונו רוענן שוב ושוב. נטען כי בתחילה העיד כי הנאשם אמר לו כי הסכין שלו ולאחר שרוענן זכרונו שוב חזר בו ושינה גרסתו. נטען כי כשהוא נשאל על הגעת חתואל למקום טען שיש דברים שלא ניתן לחשוף ואולם לא התקבל במקרה דנן תיק מודיעין ולא הוצאה תעודת חיסיון. נטען כי אם היה מידע מודיעיני או איכון מן הראוי היה להעביר לידי ההגנה את הצו. נטען כי אף אחד לא ידע להסביר מדוע עצרו את הרכב. נטען כי השוטר אשר גבה את אמרתו של חתואל העיד כי חתואל נחקר על דברים אחרים ולא על בריחה ממשמורת חוקית. נטען כי לטענת התביעה הרכב נעצר בשל פעולה על רפאל חתואל אבל בסוף הוא לא נחקר על זה והדבר תמוה. נטען כי רק לאחר שעצרו את הרכב השוטר איוב מציין כי לאחר שפתח את הדלת של הרכב ראה אלה וזה העלה לו יס"ל. נטען כי לא ברור מדוע השוטר פתח את דלת הנהג ומדוע חיפש במושב.

24. לחילופין, וככל שבית המשפט ידחה את טענת הנאשם ביחס לחוקיות החיפוש, נטען כי הסכין הוחזקה למטרה כשרה. נטען כי העדים מטעם התובעת לא יכלו לשלול הימצאות עוגה ברכב. לא זו אף זו, אדיר אישר כי הנאשם אמר לו שהוא בדרכו למרינה לחגוג יום הולדת. נטען כי אחד השוטרים אמר כי אם היתה עוגה או משהו אחר זה לא היה רלוונטי עבורו לציין זאת בדוח. נטען כי אין מחלוקת כי לנאשם היה יום הולדת ביום שנעצר. נטען כי גרסת אמו של הנאשם תואמת גרסתו וגרסתה לא נסתרה על ידי המאשימה. נטען כי הנאשם הסביר מדוע שתק בחקירתו וזאת משום שאינו מאמין במערכת וזו זכותו של הנאשם לשתוק בחקירה. נטען כי הוכח במאזן ההסתברויות כי היתה עוגה ברכב וכי הסכין הוחזקה לשם חיתוך העוגה ועל כן, ההחזקה שלה היתה למטרה כשרה. לאור האמור התבקש זיכוי של הנאשם.

המסגרת הנורמטיבית

25. סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט -1969 מגדיר ארבע חלופות בהן רשאי שוטר לערוך חיפוש ללא צו חיפוש. וזו לשון הסעיף: **"שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם -**

- (1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב;**
- (2) תופש הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה;**
- (3) אדם המצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניח שמבוצעת שם עבירה;**
- (4) השוטר רודף אחרי אדם המתחמק ממעצר או נמלט ממשמורת חוקית."**

26. כמו כן ישנן הוראות חיקוק ספציפיות ביחס לחיפוש ברכב. כך למשל, סעיף 71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 שעניינה עיכוב כלי רכב לשם חיפוש. בהתאם לסעיף 71(א) לחוק **"היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכל רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור"**. למעשה, חיפוש ברכב לפי סעיף זה דורש יסוד סביר לחשד לביצוע עבירה עוון או פשע.

27. כמו כן, הוראת חיקוק נוספת הנוגעת לחיפוש ברכב נמצאת בסעיף 28 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973. סעיף 28 (א) קובעת כי סמכויות שוטר לפי סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 יהיו נתונות לשוטר גם לעניין עוונות לפי הפקודה. ולפי סעיף 28 (ב) לפקודה נקבע כי מבלי לפגוע בסמכות הכללית הניתנת לשוטר לערוך חיפוש, רשאי שוטר לערוך חיפוש בלא צו חיפוש בכל רכב - אם החיפוש דרוש לצורך קיום הוראות פקודת הסמים המסוכנים. סעיף 28 (ה) לפקודה קובע כי לפני תחילת חיפוש לפי סעיף 28 ברכב יודיע המחפש למי שנמצא ברכב באותה עת את מטרת החיפוש וכי החיפוש ייעשה ללא שיהוי מיותר. סעיף 28(ו) לפקודה קובע כי אם נעשה חיפוש לפי סעיף 28 תיערך רשימת הדברים שנתפשו והרשימה תיחתם בידי המחפש ובידי מי שהחיפוש נעשה בכליו או בגופו. עוד צוין כי נערך החיפוש ברכב, במטען או בטובין, תיחתם הרשימה בידי מי שמחזיק בהם בזמן החיפוש והעתק הרשימה החתומה יימסר למי שחתם עליה לפי דרישתו.

דין והכרעה

מהימנות ומשקל

28. ראשית אציין כי אני מבכרת את עדויות הבלשים על פני העדויות של הנאשם ואמו. הכל, כפי שיפורט להלן.

29. גרסת הנאשם אשר ניתנה בבית המשפט היא גרסה כבושה. הטענה כי הנאשם נטל את הסכין ושם אותה ברכב במשענת היד יחד עם שקית ועוגה ששם ברכב הועלתה על ידו רק בשלב המשפט. לו היתה מועלת טענה זו בזמן אמת עת עוכב על ידי השוטרים לאחר תפיסת הסכין ניתן היה לאמת או להפריך אותה. כך, גם לו היתה מועלת בעת שנחקר בחקירתו במשטרה. ואולם, בשלב בו הועלתה, כשנה וחצי לאחר האירוע, כאשר איש מהבלשים שהיה באירוע לא יכול להתייחס באופן קונקרטי לשאלה האם היתה ברכב עוגה לאור חלוף הזמן מעלה קושי לקבל גרסה זו אף בהינתן שאין מחלוקת כי לנאשם היה יום הולדת באותו היום.

30. אציין כי התרשמתי מנאשם אשר מעיד בצמצום ומנסה להתחמק ממתן תשובות לשאלות אשר היו בלתי נוחות עבורו. למשל ביחס לשאלות על יושבי הרכב שהיו עמו בעת האירוע, מי הם ומה הקשר שלו אליהם הנאשם שב ומסר תשובות מתחמקות ולמעשה לא ענה לשאלות שנשאל אודותיהם (ראו עמ' 34 לפרוטוקול ש' 8). הוא לא זכר לומר מהיכן אסף את החברים. עדותו של הנאשם לא הותירה עליו רושם חיובי והתרשמתי כי הוא מגלה טפח ומכסה טפחיים.

31. אני סבורה כי גרסת הנאשם לא רק שהיא גרסה כבושה, היא גם סותרת את הגרסה שמסר לשוטר אדיר בעת מציאת הסכין. מעדותו של השוטר אדיר שנקר עולה כי הנאשם אמר לו כי הסכין שנמצאה במשענת היד אינה הסכין שלו אך, ביחס לאלה שנתפסה ברכב העיד אדיר כי הנאשם אישר שהיא שייכת לו (עמ' 13 ש' 2-1 לפרו'). בהמשך, הנאשם נחקר בחשד לעבירה של החזקת סכין (2/ת) אך לאורך חקירתו שתק ולא ענה לשאלות שהוא נשאל. למעשה, בבית המשפט הוא טען לראשונה כי לא אמר לאדיר דבר ביחס לסכין כי בשלב זה החל לשמור על זכות

השתיקה (עמ' 30 ש' 28 לפרו'). עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם אישר בעדותו כי אמר לאדיר שהוא חוגג יום הולדת באותו היום ונוסע למרינה לחגוג וכן הנאשם אישר בעדותו בחקירתו הנגדית, ביחס לאלה שנתפסה ברכבו כי היא היתה מונחת ברכב ואז כששאלו אותו לגביה השיב כי היא היתה ברכבו והוא שאל האם זה אסור.

32. יש לציין כי השוטר אדיר שנקר מצידו ציין כי הנאשם אמר לו שהוא חוגג יום הולדת ונוסע למרינה לחגוג ואדיר העיד גם בחקירתו החוזרת שהנאשם אמר לו לגבי האלה שהיא שלו להגנה עצמית ושאל אותו "מה אסור?". אדיר גם העיד כי בדרך כלל אם הוא תופס משהו בחיפוש שקשור לאותו אדם הוא שואל אותו אם זה שלו והוא עונה כן או לא והוא מציין זאת בדוח. אני סבורה כי השוטר אדיר אמנם התבלבל בעדותו ביחס לגרסת הנאשם בדבר הסכין אך לאחר שרוענן זכרנו והוא קרא שוב את הדוח שכתב הוא אישר כי הנאשם אמר לו בזמן אמת כי הסכין אינה שלו. הוא גם נחקר על כך בחקירה נגדית ואישר כי אם רשם את הדבר בדוח הרי שהדבר נאמר לו. לטעמי, אין כל סיבה לחשוב כי לשוטר אדיר יש סיבה לייחס לנאשם דבר שלא אמר בפרט, שהשוטר אדיר אישר בעדותו כי הנאשם סיפר לו כי יש לו יום הולדת והוא יוצא לחגוג במרינה וכן אישר כי הנאשם שאל אותו האם אסור להחזיק אלה. דבר, שעולה בקנה אחד עם דברי הנאשם בעדותו בבית המשפט. למעשה, אין סיבה להניח כי השוטר אדיר ירשום רק חלק מהדברים שאמר הנאשם ואת חלקם יכתוב מיוזמתו. הנאשם לא מסר כל הסבר מדוע השוטר אדיר יכתוב שאמר לו שהסכין אינה שלו. יש לציין כי התרשמתי לחיוב ממהימנות השוטר אדיר שנקר וכי העיד על הדברים כהווייתם. אני נותנת לעדותו את מלוא המשקל למרות חלופי הזמן מעת ביצוע האירוע והצורך לרענן את זכרנו בדוח שכתב יותר מפעם אחת.

33. גרסתו של הנאשם גם איננה תואמת את גרסת אמו בעניין משמעותי. יש לציין כי הנאשם העיד שאמא שלו למיטב זכרנו שאלה אותו לאן הוא הולך והוא אמר למרינה והיא איחלה לו מזל טוב ואמרה לו שיש לו עוגה והעוגה היתה בשקית והוא לקח את השקית עם העוגה עם מפית כחולה וסכין סגולה ולקח את זה לרכב. הוא גם אישר ששם את הסכין במשענת היד. הוא העיד בחקירה נגדית לשאלה מדוע הסכין לא היתה בשקית עם העוגה והשיב "**כשלקחתי את עוגה שהייתה מוכנה בתוך שקית ואת המפית וסכין לקחתי מהשולחן ביד אחרת, כשנכנסתי לרכב הנחתי את זה שם ואת הסכין במשענת יד האמצעית**" (עמ' 34 ש' 16). מנגד, אמו של הנאשם הגב' ענת יפרח טענה כי הנאשם לקח את העוגה ויצא. כשהיא נשאלה מה עוד לקח עם העוגה השיבה טענה כי היתה עוגה, מפית וסכין ובהמשך טענה "**בשקית נראה לי שמתי מפית וסכין ורציתי לחתוך לו גם**" (עמ' 38 ש' 5-6). העדה חזרה פעמיים על כך שהנאשם לקח את העוגה ויצא. אני סבורה כי ישנו הבדל בין הגרסאות של הנאשם ושל אמו באופן שמעורר שאלה ביחס להתרחשות הדברים. לא זו אף זו, אמו של הנאשם העידה כי לא יצאה מהבית ועל כן, אינה יכולה לטעמי להעיד דבר באשר לגרסת הנאשם להימצאות עוגה ברכב. יש לציין כי משקל עדותה של אמו של הנאשם אינו רב מקום שהיא מוסרת עדות לראשונה בבית משפט בחלוף שנה וחצי מהאירוע וזוכרת לדבריה, את צבעה של הסכין.

34. לא זו אף זו, הנאשם נמנע מלהביא להעיד עדים רלוונטיים שיכלו לשפוך אור על האירוע וההימנעות מהעדתם, פועלת אף היא לרעתו ומחזקת את ראיות התביעה נגדו. מעדותו של הנאשם עולה כי שם את העוגה מימין לו במושב שלידו למטה. מעדויות השוטרים עולה כי מר רפאל חתואל ישב לצידו של הנאשם ברכב כאשר הנאשם נהג ברכב וברכב אדם נוסף בשם סדגי. הנאשם העיד בלקוניות כי נסע לחגוג במרינה עם חברים אך בעדותו ובחקירתו הנגדית לא מסר כל פרט לגביהם, מה הקשר שלהם אליו ומהיכן אסף אותם. הוא גם לא מצא לנכון להביא את

העדים שנכחו ברכב על מנת להעיד ביחס לטענתו להימצאות עוגה ברכב ולדבריו, ביחס לכך שלא אמר דבר לשוטור על הסכין. מצופה היה שהנאשם שעליו מוטל נטל ההוכחה ביחס להחזקת הסכין למטרה כשרה, לפעול להבאת עדים שנכחו באירוע.

35. עוד יש לציין כי הנאשם, כאמור לעיל, שתק בחקירתו במשטרה ובשים לב לעדות החוקר שהעיד כי הזהיר את הנאשם כי שתיקתו עלולה לחזק הראיות נגדו הרי שאין מנוס מלקבוע כי שתיקתו בחקירתו מחזקת את הראיות נגדו. אינני מקבלת את טענת הנאשם כי הוא שותק בחקירותיו משום שאינו נותן אמון במשטרה כטענה שבגינה בחר לשתוק בחקירותיו שהרי מצופה ממי שהוא חף מפשע ויש לו הסבר סביר להחזקת הסכין, למסור אותו בזמן אמת ולהצביע על הנסיבות בהן נמצא מחזיק בסכין ברכבו מחוץ לביתו.

חוקיות החיפוש

36. באשר לחוקיות החיפוש, משמצאתי לתת אמון בעדות של אדיר שנקר הרי שעיוכב הרכב והחיפוש בו היה כדין, כפי שיפורט להלן. כאמור אדיר שנקר העיד כי הם היו בפעילות נגד דרוש מעצר בעבירת אלימות במשפחה בשם רפאל חתואל והוא העיד כי עת הגיע לצומת הגיע מולו הרכב של הנאשם והוא זיהה את הנאשם ואת דרוש המעצר רפי חתואל ברכב והם ביצעו חסימה לרכב ובהמשך הוא רץ לעבר דרוש המעצר (עמ' 10 ש' 19 ואילך לפרוטוקול). הוא העיד שבהמשך הוא עצר את חתואל ולאחר מכן המשיך לטיפול ביושבי הרכב ונתפסו בו כלים וסמים. הוא לא זכר אם הגיעו למקום בעקבות מידע מודיעיני על רפאל חתואל אך אישר כי רפאל חתואל היה חב מעצר. הוא גם נשאל אם העד עמוס בונפיטו כתב בדוח כי הונחה על ידו שרפאל חתואל ברח ממשמורת חוקית והגיע לגזרת שדרות והשיב "אם זה מה שרשום בדוח, כנראה שכן".

37. יש לציין כי עדותו של אדיר שנקר לא עמדה לבדה וגם מעדותו של עמוס בונפיטו עלה כי במהלך סריקות לאיתור אדם שברח ממשמורת חוקית הם זיהו את הרכב של הנאשם ובמושב לידו את האדם שחיפשו, מר רפאל חתואל והם כרוז לרכב לעצור וסימנו לו לעצור בצד. הוא אישר שהוא ניגש עם אדיר לתא שליד הנהג למר חתואל ושחתואל נעצר ואמרו לו שברח ממשמורת חוקית. הוא העיד כי הוא זוכר את האירוע מהדוח שרשם ולא מעבר לכך. מעדותו עלה כי הימצאותם במקום נועדה לאתר את רפאל חתואל. אינני מתעלמת מכך שמחד, טען בעדותו כי הם פעלו באופן ספונטאני לאיתורו מבלי לדעת אם הגיע לשדרות ופעלו על סמך ניסיון עבר ומאידך, בדוח אישר כי רשם כי חתואל הגיע לשדרות אך מבחינתו המילה "הגיע" היא גם במשמעות עתיד או עלול להגיע.

38. מעדותו של השוטור איוב סלומון עולה כי הגיע לרכב לאחר שהבלשים אדיר ועמוס הגיעו לרכב והוא הגיע לדלת הנהג ופתח אותה ואז ראה את האלה הטלסקופית דבר שהעלה אצלו חשד שיש דבר מה לא חוקי ברכב. העד אישר כי ברכב היה אדם בשם רפאל חתואל שהיה דרוש מעצר ואם אינו טועה יש נגדו צו מעצר. לדבריו ביצע בדיקות ברכב בעקבות היס"ל. ביחס לסיבות בהן סימנו לרכב לעצור השיב כי היו יכולות להיות מספר סיבות כשאחת מהסיבות שהזכיר העד היתה כי הם ידעו שנגד חתואל יש צו מעצר וזיהו אותו ברכב.

39. אציין כי עדויות השוטרים היו מהימנות בעיניי כאשר כל אחד מהם מסר את גרסתו לאירוע מהזווית בה השתתף בו. אציין כי העדויות שמסרו השוטרים לא נסתרו למעשה.

40. אין מחלוקת כי במקרה דנן לא היה בידי המשטרה צו חיפוש לרכבו של הנאשם.

41. עם זאת, אני סבורה כי התקיים אחד התנאים הקבועים בסעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי לפיו, היתה לשוטרים סמכות לבצע צו חיפוש ללא צו על מנת לרדוף אחר אדם המתחמק ממעצר או נמלט ממשמורת חוקית. במקרה דנן, שניים מהשוטרים העידו על זיהוי של רפאל חתואל כמי שנמלט ממשמורת חוקית וכי בגין כך נעצר הרכב של הנאשם. לא זו אף זו, העד יהודה דהן אישר בחקירתו החוזרת כי חקר את חתואל בגוף החקירה ביחס לבריחה ממשמורת חוקית. הדברים לא נסתרו על ידי הנאשם.

42. לא זו אף זו, קמה גם סמכות לחיפוש לפי סעיף 71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 שעניינה עיכוב כלי רכב לשם חיפוש. שכן לשוטרים היה יסוד סביר לחשד כי בוצעה עבירה בת מעצר, בריחה ממשמורת חוקית, והחיפוש נועד לאתר את מבצע העבירה ועל כן, היו רשאים לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור. לטעמי היסוד הסביר לחשד התחזק מקום בו נתפסה אלה ברכב ולאחר מכן נתפסו סמים וסכין.

43. בנסיבות אלה, אני דוחה את טענת הנאשם ביחס לאי חוקיות החיפוש.

44. אוסיף כי הטענה ביחס לחוקיות החיפוש נטענה באופן עמום ולמעשה עיקר הטענה נגע לאופן בו הגיעו השוטרים למקום ולשאלה האם היה מידע מודיעיני שלא גולה לנאשם ביחס למר רפאל חתואל במסגרת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982. ב"כ הנאשם טען כאמור בסיכומיו כי קיים חלל באשר לאופן בו הגיע צוות הבלשים למקום וכי זה משליך על החוקיות של החיפוש.

45. מעבר לדרוש אוסיף כי גם אם היה מידע מודיעיני ביחס למר רפאל חתואל שלא גולה לנאשם, ואיני קובעת כך, הרי שלא ברור כיצד מידע זה עונה על דרישת סעיף 74 (א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 המגלמת בתוכו את תיקון מס' 75 לחוק.

סוף דבר

46. ברי כי נטל ההוכחה אשר מוטל על הנאשם להוכיח שההחזקה של הסכין הייתה למטרה כשרה הוא ברמה של מאזן הסתברויות (ראו לעניין זה דנ"פ 158/10 פלוני נ' מדינת ישראל (7.2.2010) וכן רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).

47. כידוע, סעיף 186 (א) לחוק העונשין קובע כך "המחזיק אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיק למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים".

48. במקרה דנן, אין עוררין כי הסכין נמצאה במשענת היד ברכבו של הנאשם ולא בחצריו או בביתו ואין עוררין כי מדובר בסכין כהגדרתה בחוק. ומשדחיתי את גרסת הנאשם ביחס להחזקה כשרה של הסכין, לטעמי הנאשם לא עמד בנטל לסתור את החזקה בחוק באשר להחזקת הסכין למטרה כשרה.

49. לאור האמור, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ז אלול תשפ"ב, 13 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.